

K (ne)obligatornosti valenčního komplementu anglických substantiv

Jakub Sláma

1 Úvod

Valenci¹ lze chápat jako „[p]očet a povah[u] míst (argumentů / aktantů // participantů), které na sebe sloveso (popř. slovo jiného slovního druhu) váže jako pozice obligatorní nebo potenciální“ (Panevová/Karlík 2017). Francouzský lingvista L. Tesnière definoval valenci jako „nombre d’actants qu’un verbe est susceptible de régir“ (1959: 670), tedy jako vlastnost sloves. Valence se stala ústředním konceptem syntaxe (srov. Graffi 2013: 469), s níž se musí vypořádat každá syntaktická teorie (srov. Thompson/Hopper 2001: 39). Valenci sloves se tak nepřekvapivě dostalo mnoho pozornosti, zatímco valence (nejen) substantiv zůstala v jejím stínu (srov. Spevak 2014: ix); až později (snad od 80. let) se objevuje názor, že „it would be appropriate to say that at least some nouns take arguments analogous to verbs taking arguments“ (Van Valin/LaPolla 1997: 54). Nezřídka se však také objevují přístupy, podle nichž substantiva valenci vůbec nemají (např. Mackenzie 1997). Taková tvrzení zřejmě do určité míry vycházejí z toho, že substantivní komplementy se – na rozdíl od komplementů sloves – nezdají být obligatorními. Například ve větě (1) jsou všechna tři doplnění slovesa obligatorní:

(1) *John put a book into a box.* (Dowty 1991: 216)

Žádné z doplnění slova tedy nelze vynechat; věty (1a–c) jsou nefunkčními vyjádřeními propozice vyjádřené větou (1):

(1a) **Put a book into a box.*

(1b) **John put into a box.*

(1c) **John put a book.*

Oproti tomu např. substantivum *explanation* (které patrně lze považovat za substantivum mající valenci) se může vyskytovat bez jakéhokoliv doplnění (viz dále), srov.:

(2) *He gave a very interesting explanation.* (Herbst 1988: 286)

(3) *The explanation was rather silly.* (ibid.)

---

¹ Vedle termínů *valence* a *valency* jsou v anglicky psané literatuře běžná také označení *argument structure* a *subcategorization* (tento termín užívají především generativisté, srov. už Chomsky 1965), příp. i další (viz Haspelmath/Hartmann 2015: 45).

Právě na základě gramatických dokladů substantiv, která zřejmě mají valenci, ale jsou užitá bez explicitně vyjádřeného pravostranného komplementu, se obvykle tvrdí, že vyjádření valenčního potenciálu (anglických) substantiv není nikdy obligatorní. V tomto příspěvku, který do velké míry vychází z mé diplomové práce (Sláma 2018), se snažím ukázat, že takové tvrzení není zcela adekvátní: Domnívám se, že pokud je substantivum mající valenci kontextově nezapojené, vyjádření jeho valenčního potenciálu (tj. užití explicitního pravostranného komplementu) obligatorní je.

V druhém oddílu připomenu rozdíl mezi sémantickou a syntaktickou valencí (resp. mezi valenčním potenciálem a jeho realizací) a shrnu některé relevantní poznatky o valenci substantiv. Ve třetím oddílu vysvětlím a doložím tendenci ke zjednodušování jmenných frází v diskursu a naznačím její význam pro popis substantivní valence. V oddílu čtvrtém pak popíšu empirický výzkum substantiv *attempt* a *ability* na základě dat z Britského národního korpusu (BNC). V závěrečném oddílu shrnu obsah příspěvku a naznačím, jaké jsou jeho důsledky pro popis valence substantiv.

2 Valence

2.1 Valenční potenciál a jeho realizace

Je vhodné rozlišit dvě základní úrovně popisu valence: rovinu konceptuální (případně sémantickou) a rovinu syntaktickou (srov. Jackendoff 1997: 173); srov. následující výrok: „A central part of the grammar of every human language is the encoding of events and their participants in the clause.“ (Croft 2013: 1) Na konceptuální rovinu lze klást konfigurace událostí a participantů, tj. propozice, na rovinu syntaktickou pak lze klást jazykové vyjádření propozic, tj. věty, resp. výpovědi (srov. Kearns 2011: 25). Jedním ze základních problémů v popisu valence je pak to, podle jakých pravidel či na základě jakých jazykových mechanismů dochází k „mapování“ propozic² na jazykové struktury, tedy mj. to, jak například víme, že podmět aktivního slovesa *kill* označuje konatele, podmět pasivního *be killed* označuje patiens, podmět aktivního slovesa *feel* proživatele a podmět ve větě *the room seats ten persons* označuje lokaci – a proč tomu tak je.

Konceptuální a syntaktické rovině víceméně odpovídá tradiční rozlišování sémantické a syntaktické valence (srov. Herbst 1999), příp. valenčního potenciálu a jeho realizace (srov. např. Vater 2003: 795–796). Např. valenční potenciál slovesa *kiss* je takový, že sloveso

---

² Srov. angl. termíny *linking* (Goldberg 1995: 101) či *mapping* (Croft 2013: 174). K tomu viz přehled v oddílu 2.1.2.4 mé diplomové práce (Sláma 2018).

sémanticky vyžaduje specifikaci dvou participantů, které lze označit jako KISSER a KISSEE. Ve větě (4) je tento potenciál plně realizován, mezi syntaktickou a sémantickou valencí je tedy přímá korespondence:

(4) *Amy went and kissed him.* (Herbst 1999)

Participant KISSER je vyjádřen jako podmět věty (se sémantickou rolí agens), zatímco participant KISSEE je vyjádřen jako její předmět (se sémantickou rolí patiens). Ve větě (5) však dochází k neshodě sémantické a syntaktické valence, neboť oba participanty jsou vyjádřeny v téže pozici (jde o případ reciproční diateze); dvěma participantům tedy odpovídá pouze jedna syntaktická pozice:

(5) *I doubt that they ever even kissed.* (ibid.)

2.2 Valence substantiv

V odborné literatuře nepanuje shoda ohledně toho, jaká substantiva mají valenci; vcelku neproblematické je však tvrzení, že valenci mohou mít pouze apelativa, zatímco propria jsou svým způsobem „intransitivní“ (srov. Resi 2014: 164–165). Při popisu substantivní valence se obvykle vychází ze srovnání valenčních rámců substantiv a jejich základových sloves (případně adjektiv); často se přímo předpokládá, že valenci mají pouze substantiva odvozená od sloves, která označují komplexní propozice, tedy tzv. complex-event nominals (Grimshaw 1990: 45 ff.; Alexiadou/Grimshaw 2008: 1; Alexiadou 2017). Zastánci takového chápání valence substantiv pak tvrdí, že hlavou fráze *John's criticism of the book* (San Martin 2009: 833) je nominalizace s valencí pouze tehdy, jde-li o dějový význam ‚kritizování‘; ve významu ‚(např. publikovaná) kritika‘ není *criticism* chápáno jako substantivum s valencí.

Nabízí se otázka, zda je takový pohled adekvátní (srov. Herbst 1988: 67; Williams 1991: 584; Allerton 2006: 311), mj. proto, že existují substantiva, která zřejmě mají valenci, ačkoliv jejich základová slovesa či adjektiva paralelní valenci nemají, srov.:

(6) **He is weak for sweets.* (Herbst 1988: 267)

(7) *He has got a weakness for sweets.* (ibid.)

Tato teoretická otázka však není pro tento příspěvek klíčová.

Jak už jsem zmínil, často se předpokládá, že valenci mají pouze komplexní deverbativní nominalizace; je obecně přijímáno, že vyjádření valenčního komplementu substantiva není nikdy obligatorní. Tento předpoklad explicitně vyjadřují například následující pasáže:

Nouns denote elements referred to, and verbs link the elements referred to to each other. In other words, nouns are inert as far as the syntactic makeup of the clause is concerned (structure building). A limited subclass, action nominalizations, shares the property of allowing a complement with verbs. **Nonetheless, this complement is never obligatory.** (van Hout/Muysken 1994: 55; zdůraznění JS)

for verbs, syntactic realization of semantic participants is obligatory, while **for nominalizations (as well as for non-derived nominals) it is optional** (Meinschaefter 2003: 234; zdůraznění JS)

Podobné formulace najdeme v řadě dalších textů o valenci substantiv v různých jazycích (např. Panevová et al. 2014: 90; Karlík/Nübler 1998: 111). Deskriptivní mluvnice angličtiny chápou komplementaci substantiv jako přívlastek neshodný (resp. postmodifikaci), tedy jako neobligatorní, fakultativní (rozvíjející) větný člen (např. Quirk et al. 1985: 62).

Už v 80. letech však T. Herbst (1988: 286) nepřímou naznačuje, že takový pohled není adekvátní, když upozorňuje, že věty (8) a (9) se substantivem *explanation* bez komplementu – citované výše jako příklady (2) a (3) – jsou „grammatical but at the same time restricted in occurrence to contexts where it has already been made clear what the *explanation* is of“:

(8) *He gave a very interesting explanation.*

(9) *The explanation was rather silly.*

Podobné zmínky lze najít v mnoha dalších textech, srov.:

nouns can unproblematically occur without any adnominal specification of their ‘argument’, **provided that the hearer can be expected to supply appropriate ‘bridging assumptions’** (Mackenzie 1997: 4; zdůraznění JS)

most nouns productively derived from perfective transitive verbs need to have an overt complement **if none is known from the previous discourse** (Kolářová 2014: 27; zdůraznění JS)

Knowing the arguments is compulsory. [...] even if the arguments are not overtly expressed, **they must be recoverable from the (discourse or knowledge of the world) context.** (Barbu 2014: 120–121; zdůraznění JS)

Tyto citace podle mého názoru naznačují, že při popisu valence substantiv je třeba brát v úvahu mj. jejich kontextovou zapojenost.

3 Jmenná fráze v kontextu

Komunikační a kontextové faktory mají vliv na realizaci valenčního potenciálu (Vater 2003: 796). Je například zřejmé, že je možné nevyjádřit komplement některých sloves explicitně, je-li daný participant vyvoditelný z kontextu (srov. např. Allerton 1982: 19; Sæbø 2003: 815). Sloveso *refuse* je tak například typicky tranzitivní; v následující větě se však objevuje bez explicitně vyjádřeného pravostranného komplementu, neboť jeho identita je zřejmá z kontextu:

(10) *They asked him to pay lip-service to the principle, but he **refused**.* (Huang 2006: 5)

Výhodou pro studium valence anglických substantiv je z tohoto úhlu pohledu to, že angličtina má gramatikalizovaný systém determinátorů (srov. Halliday 2004: 644), které mohou mj. signalizovat kontextovou (ne)zapojenost substantiva (ibid.: 549). Centrálními determinátory jsou členy; člen určitý indikuje „identifiability within *some* part of the common ground, be it the speech event, shared personal history, or shared culture“ (Verhagen 2015: 243), zatímco substantivní fráze determinovaná členem neurčitým často slouží k uvedení nové diskurzivní entity (Biber et al. 2007: 260).

Vezmeme-li v úvahu to, co popisuje mj. tzv. Accessibility theory (Ariel 2014), je možné předpokládat, že kontextově nezapojené substantivum s valencí má zpravidla neurčitý determinátor a explicitně vyjádřený pravostranný komplement (*an attempt to censor the material in this case* v následujícím příkladu), zatímco kontextově zapojené substantivum s valencí má zpravidla určitý determinátor a nemusí mít explicitně vyjádřený pravostranný komplement (*the attempt* v následujícím příkladu). Lze tedy říct, že „[t]here is, typically, a progression from ‘more explicit’ to ‘less explicit’ in discourse“ (Quirk et al. 1985: 1243); srov. např.:

*An attempt to censor the material in this case runs the risk that **the attempt** will be legally challenged, which would be counter-protective regardless of the result. **The attempt** would draw additional attention to the material and provide a platform for further promoting unpalatable political views.*³

Kontextově nezapojená fráze *an attempt to censor the material in this case* se tedy v dalším textu redukuje na určitě determinovanou frázi bez explicitního komplementu (*the attempt*).

Na základě zde shrnutých poznatků jsem předpokládal, že tradiční tvrzení o neobligatornosti vyjádření pravostranného komplementu valenčního substantiva není zcela

---

³ Příklad pochází z korpusu Araneum Anglicum Maius, který je dostupný z rozhraní KonText Ústavu Českého národního korpusu (<https://korpus.cz>).

přesné. Domnívám se, že adekvátnější je následující tvrzení: Vyjádření pravostranného komplementu substantiva s valencí není obligatorní, je-li substantivum kontextově zapojené. Je-li substantivum kontextově nezapojené, vyjádření pravostranného komplementu obligatorní je. Adekvátnost takto upravené formulace se snažím doložit v dalším oddílu na příkladu dvou substantiv.

4 Realizace komplementu dvou substantiv v BNC

4.1 Výběr substantiv

V tomto příspěvku se zabývám pouze dvěma anglickými substantivy: *attempt* a *ability*. První z nich je deverbativní substantivum utvořené konverzí. Takto utvořená substantiva by se zřejmě neměla chovat jako tzv. complex-event nominals: „nouns which are identical in form to verbs do not generally behave like complex event nominals” (Alexiadou/Grimshaw 2008: 4), a proto obvykle nemají valenci (ibid.: 10). Substantivum *ability* je deadjektivní; pokud by platilo tvrzení, že jediná substantiva, která mají valenci, jsou deverbativní nominalizace, toto substantivum by tedy valenci mít nemělo. Přesto se domnívám, že obě substantiva mají sémantickou valenci: hovoříme-li o pokusu, vždy je zřejmé, *kdo* se pokouší *o co*. Pokud pak hovoříme o schopnosti, vždy je zřejmé, *kdo* je schopný *čeho*. Je však pochopitelně možné představit si kontexty, v nichž tento valenční potenciál není (morfo)syntakticky realizován.

V tomto příspěvků se nezabývám doklady tzv. support verb construction⁴ (tj. *make an attempt*); valence této konstrukce jakožto celku se totiž může lišit od valence substantiva, které tuto konstrukci spoluutváří (Kolářová 2014: 56; srov. Ruppenhofer et al. 2016: 43).

4.2 Zdroj dat

Práce o valenci (nejen) substantiv často zaujímají spíše teoretizující perspektivu a nevycházejí z reálných jazykových dat (srov. Bekaert/Engels 2014: 66; Spevak 2014: ix–x; Park 2017: 800), což může vést ke značně zkresleným závěrům, srov.:

A serious methodological weakness affecting much research in syntax and semantics within the field of linguistics is that the data presented as evidence are often not quantitative in nature. In particular, the prevalent method in these fields involves evaluating a single sentence/meaning pair, typically an acceptability judgment performed

---

⁴ Alternativně též tzv. periphrastic verb construction (Wierzbicka 1988: 293), stretched verb construction (Allerton 2002) či light verb construction (Jackendoff 2013: 80).

by just the author of the paper. [...] The lack of validity of the standard linguistic methodology has led to many cases in the literature where questionable judgments have led to incorrect generalizations and unsound theorizing... (Gibson/Fedorenko 2010: 233)

Vycházím zde tedy striktně z dat obsažených v Britském národním korpusu (British National Corpus, BNC).⁵ Pracoval jsem pouze s doklady syntagmat *an attempt* (2 858 dokladů) a *an ability* (256 dokladů), v nichž je substantivum *attempt* (resp. *ability*) syntakticky řídicím členem dané substantivní fráze (vyloučil jsem tedy například doklad *an ability level*, v němž není *ability* řídicí, ale závislý člen). Motivací zde bylo to, že pokud by všechny doklady těchto substantiv s neurčitým členem (jakožto prostředkem typicky signalizujícím kontextovou nezapojenost) měly explicitně vyjádřený pravostranný komplement, potvrzovalo by to výše uvedenou hypotézu o vztahu valence a kontextové zapojenosti, a navíc by to jasně ukazovalo, že navzdory tvrzením v odborné literatuře obě tato substantiva valenci mají. Pokud by naopak nezanedbatelná část dokladů *an attempt* či *an ability* explicitně vyjádřený komplement neobsahovala, naznačovalo by to, že buď tato substantiva nemají valenci, nebo že výše uvedená hypotéza musí být odmítnuta.

4.3 Výsledky

Pracoval jsem celkem s 3 114 výskyty obou substantiv. Ručně jsem odstranil všechny doklady, které potvrzují hypotézu, tedy ty, v nichž má substantivum explicitně vyjádřený pravostranný komplement; nejčastěji šlo o komplement infinitivní. Odstraněny byly pochopitelně i doklady, v nichž komplement nenásleduje bezprostředně za řídicím substantivem, např.:

(11) *An attempt by Francis Pym and some thirty dissatisfied MPs in 1985 to form a Centre Forward group to press for such changes was short lived.*

Pouze 20 dokladů syntagmatu *an attempt* a 26 dokladů syntagmatu *an ability* neobsahuje explicitně vyjádřený pravostranný komplement. Může se zdát, že tyto doklady (byť jde sotva o 1,5 % všech dokladů) narušují platnost výše uvedené hypotézy o vztahu valence a kontextové zapojenosti. To však není pravda, neboť v převážné většině těchto dokladů neurčitý člen nevyjadřuje kontextovou nezapojenost, srov. následující případy:

a) konstrukce *such an attempt* (6 dokladů), *such an ability* (5 dokladů), např.:

---

⁵ Korpus je dostupný mj. z rozhraní KonText Ústavu Českého národního korpusu (<https://korpus.cz>).

(12) *any attempt to define what is meant by spiritual is easily killed in infancy by pointing out how ridiculous **such an attempt** is*

Semideterminátor *such* (srov. Biber et al. 2007: 281) zde ve skutečnosti indikuje kontextovou zapojenost, viz též opakování substantiva *attempt*, resp. jeho první užití s explicitním infinitivním komplementem (*to define...*) v příkladu (12). Doklady se *such an attempt/ability* tedy nenarušují platnost hypotézy.

b) apoziční konstrukce s opakováním substantiva (3 doklady *an attempt*, 7 dokladů *an ability*), např.:

(13) *it also requires a workable memory and a simple ability to reason, to see logical consequences, **an ability** not always found among students of literature*

Substantivní fráze *a simple ability to reason, to see logical consequences* (s explicitním infinitivním komplementem) a fráze *an ability not always found among students of literature* jsou v apozičním vztahu; neurčitý člen zde nesignalizuje kontextovou nezapojenost, nýbrž je užit ve funkci srovnatelné s kvalifikací nepravým zařazením (srov. Dušková et al. 2012: 412). Tyto doklady tedy nenarušují platnost hypotézy.

c) rematická jmenná část verbonominálního přísudku (3 doklady *an attempt*, 6 dokladů *an ability*), např.:

(14) *It wasn't a killing, John. It was just **an attempt**.*

V tomto případě jde o zařazující predikaci, která „má charakteristicky přísudkové substantivum s neurčitým členem“ (Dušková et al. 2012: 411), který zde však nenaznačuje kontextovou nezapojenost. Substantivum *attempt* zde tvoří vlastní réma (srov. užití rematizátoru *just*), případný komplement *at killing* by nesl nižší stupeň výpovědní dynamičnosti než *an attempt*, a proto zde není vyjádřen, jelikož z kontextu je navýsost zřejmé, o jaký pokus se jedná.

d) 4 doklady substantiva *attempt*, v nichž se substantivum zdá být lexikalizováno ve významu ‚suicide attempt‘, např.: *Not all patients require specialized help after **an attempt**.*

e) 8 dokladů substantiva *ability* v obecném významu (‚ability in general, ability at anything‘) v textech o pedagogice a vzdělávání, např.: *Thus **an ability** represents what a person can do now, whereas a capacity is essentially a potential.*

Žádný z dokladů syntagmatu *an ability* bez explicitního komplementu tedy nenarušuje platnost hypotézy, podle níž je vyjádření valenčního komplementu obligatorní, je-li

substantivum s valencí kontextově nezapojené. Pouze u 4 výskytů syntagmatu *an attempt* (tj. méně než 0,13 % sledovaných případů) nelze absenci explicitního komplementu vysvětlit žádným z pěti výše uvedených způsobů. Dva z těchto dokladů (*Others might launch an attempt if they can garner support* a doklad z mluveného subkorpusu BNC *I j-- just had a l—er er an attempt*) však lze považovat za příklady tzv. support verb construction (srov. *make an attempt*), kterou jsem se zde nezabýval. Pouze dva ze 3 114 dokladů dvou zkoumaných substantiv tak potenciálně mohou narušovat validitu výše uvedené hypotézy:

(15) *Section 64 of the OAPA penalises any person who has “in his possession any thing, with intent thereof” to commit an offence under the Act. The Law Commission’s draft Criminal Code, Law Com. No. 177, 1989, does not include this crime. All remaining portions of the 1861 Act would be included in the Code. Therefore, s. 64 would no longer serve a useful purpose. It does nevertheless seem a useful offence to catch persons who have not reached the stage of an attempt. An alternative view is that s. 64 is restricted to explosives because it falls within the part of the Act dealing with explosives.*

(16) *...any candidate would have to be nominated by early July. The outcome would be decided at Labour’s autumn conference, by an electoral college of MPs, trades unions and constituency parties. Under a rule introduced to prevent frivolous challenges in the wake of an attempt by Tony Benn in 1987, each candidate must first be backed by at least 20 per cent of Labour MPs. That means it is unlikely there would be more than three.*

5 Závěry a diskuse

V literatuře se tradičně tvrdí, že vyjádření valenčního komplementu substantiva s valencí není nikdy obligatorní. Snažil jsem se ukázat, že toto tvrzení není zcela adekvátní: Vyjádření valenčního komplementu je obligatorní, pokud je substantivum s valencí kontextově nezapojené.

2 838 z 2 858 výskytů syntagmatu *an attempt* v BNC potvrzuje hypotézu: v těchto dokladech se objevuje neurčitý člen signalizující kontextovou nezapojenost a pravostranný komplement substantiva je explicitně vyjádřen. Přinejmenším 16 ze zbývajících 20 dokladů výchozí hypotézu nijak nenarušuje, neboť neurčitý člen v těchto případech nesignalizuje kontextovou nezapojenost, nýbrž má jinou funkci. V dalších dvou případech lze konstrukci chápat jako instanci tzv. support verb construction, která byla z výzkumu vyloučena, neboť

valence této konstrukce jako celku se může lišit od valence jejich jednotlivých částí. Pouze dva z 2 858 dokladů syntagmatu *an attempt* tedy nejsou v souladu s hypotézou.

Z 256 relevantních dokladů syntagmatu *an ability* se ve 230 případech objevuje explicitně vyjádřený valenční komplement. Zbývajících 26 dokladů opět hypotézu nenarušuje: neurčitý člen v nich nikdy nesignalizuje kontextovou nezapojenost substantiva.

Výsledky jsou shrnuty v následující tabulce:

Užití s neurčitým členem	<i>an attempt</i>	<i>an ability</i>
Užití s explicitním komplementem	2 838 [99,3 %]	230 [90 %]
Užití bez explicitního komplementu	16 [0,6 %]	26 [10 %]
konstrukce <i>such a</i> + substantivum	6	5
apoziční konstrukce	3	7
rematická jmenná část verbonominální predikace	3	6
<i>attempt</i> ve významu ‚suicide attempt‘	4	-
<i>ability</i> ve významu ‚ability in general, at anything‘	-	8
Ostatní	2	-
Celkem	2 856	256

Tabulka 1: Shrnutí výsledků

Tyto výsledky naznačují jednak to, že navzdory výše zmíněným tvrzením v literatuře je namísto považovat substantiva *attempt* a *ability* za substantiva s valencí, jednak to, že je empiricky adekvátnější připustit platnost následujícího tvrzení: Vyjádření valenčního komplementu substantiva není obligatorní, je-li substantivum kontextově zapojené; pokud však substantivum kontextově zapojené není, vyjádření valenčního komplementu obligatorní je. Tento příspěvek tedy naznačuje, že je nutné pohlížet (nejen) na substantivní valenci holisticky a brát v úvahu i kontextové faktory.

Je však zároveň nutné podotknout, že popis dvou substantiv je stěží reprezentativní, a tak je oprávněné tvrdit, že „this issue needs more elaboration and argument-strengthening in the future“ (Osenova 2014: 157). Zdálo by se mi záhodno prozkoumat valenční chování nejen většího počtu substantiv, ale také většího počtu typů substantiv – včetně substantiv neodvozených, neboť popisy substantivní valence se typicky soustředí pouze na nominalizace. S tím souvisí i výše naznačená otázka, zda je adekvátní popisovat valenci odvozených (resp. deverbativních a deadjektivních) substantiv vždy v intencích valenčních rámců „zděděných“ od základových sloves a adjektiv; tento teoretický problém by si jistě také zasloužil pozornost.

Zdroje

Benko, Vladimír (2015): *Araneum Anglicum Maius*, verze 15.04. Ústav Českého národního korpusu FF UK, Praha. Dostupný z <<http://www.korpus.cz>>.

The British National Corpus, version 2 (BNC World). Distributed by Oxford University Computing Services on behalf of the BNC Consortium. Ústav Českého národního korpusu FF UK, Praha. Dostupný z <<http://www.korpus.cz>>.

Seznam literatury

- 1 Alexiadou, Artemis (2017): Nominalization structures across languages. Queen Mary, London, May 2017. Dostupné z <https://www.angl.hu-berlin.de/departement/staff-faculty/professors/alexiadou/files/qml_17-5.pdf>.
- 2 Alexiadou, Artemis/Grimshaw, Jane (2008): Verbs, nouns and affixation. – In: Schäfer, Florian (ed.): *Working Papers of the SFB 732 Incremental Specification in Context*. University of Stuttgart, 1–16.
- 3 Allerton, David John (1982): *Valency and the English Verb*. London: Academic Press.
- 4 Allerton, David John (2002): *Stretched Verb Constructions in English*. Routledge.
- 5 Allerton, David John (2006): Valency Grammar. – In: Brown, Keith (ed.): *Encyclopedia of Language & Linguistics*, Vol. 13. 2nd ed. Amsterdam: Elsevier, 301–314.
- 6 Ariel, Mira (2014): *Accessing Noun-Phrase Antecedents*. London: Routledge.
- 7 Barbu, Ana-Maria (2014): A data-driven analysis of the structure type ‘man-nature relationship’ in Romanian. – In: Spevak, Olga (ed.): *Noun Valency*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 113–140.
- 8 Bekaert, Elisa/Enghels, Renata (2014): Nominalizations of Spanish perception verbs at the syntax-semantics interface. – In: Spevak, Olga (ed.): *Noun Valency*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 61–87.
- 9 Biber, Douglas/Johansson, Stig/Leech, Geoffrey/Conrad, Susan/Finegan, Edward (2007): *Longman Grammar of Spoken and Written English*. Harlow: Longman.
- 10 Croft, William (2013): *Verbs. Aspect and Causal Structure*. Oxford: Oxford University Press.
- 11 Dowty, David Roach (1991): *Word Meaning and Montague Grammar: The Semantics of Verbs and Times in Generative Semantics and in Montague’s PTQ*. Dordrecht: D. Reidel Publishing Company.

- 12 Dušková, Libuše et al. (2012): *Mluvnice současné angličtiny na pozadí češtiny*. Praha: Academia.
- 13 Gibson, Edward/Fedorenko, Evelina (2010): Weak quantitative standards in linguistics research. – In: *Trends in Cognitive Sciences* 14/6, 233–234.
- 14 Goldberg, Adele Eva (1995): *Constructions. A Construction Grammar Approach to Argument Structure*. Chicago: The University of Chicago Press.
- 15 Graffi, Giorgio (2013): European Linguistics since Saussure. – In: Allan, Keith (ed.): *The Oxford Handbook of the History of Linguistics*. Oxford: Oxford University Press, 469–484.
- 16 Grimshaw, Jane (1990): *Argument Structure*. Cambridge: MIT Press.
- 17 Halliday, Michael Alexander Kirkwood (2004): *An Introduction to Functional Grammar*. London: Hodder Arnold.
- 18 Haspelmath, Martin/Hartmann, Iren (2015): Comparing verbal valency across languages. – In: Malchukov, Andrej/Comrie, Bernard (eds.): *Valency Classes in the World's Languages*. Berlin: De Gruyter Mouton, 41–71.
- 19 Herbst, Thomas (1988): A valency model for nouns in English. – In: *Journal of Linguistics* 24/2, 265–301.
- 20 Herbst, Thomas (1999): English Valency Structures – A first sketch. – In: *Erfurt Electronic Studies in English* 6. Dostupné z <<http://webdoc.gwdg.de/edoc/ia/eese/rahmen22.html>>.
- 21 van Hout, Roeland/Muysken, Pieter (1994): Modeling lexical borrowability. *Language Variation and Change* 6, 39–62.
- 22 Huang, Yan (2006): *Anaphora. A Cross-linguistic Study*. Oxford: Oxford University Press.
- 23 Chomsky, Noam (1965): *Aspects of the Theory of Syntax*. Cambridge, Mass.: MIT Press.
- 24 Jackendoff, Ray (1997): *The Architecture of the Language Faculty*. Cambridge: MIT Press.
- 25 Jackendoff, Ray (2013): Constructions in the Parallel Architecture. – In: Hoffmann, Thomas/Trousdale, Graeme (eds.): *The Oxford Handbook of Construction Grammar*. Oxford: Oxford University Press, 70–92.
- 26 Karlík, Petr/Nübler, Norbert (1998): Poznámky k nominalizaci v češtině. *Slovo a slovesnost* 59: 105–112.
- 27 Kearns, Kate (2011): *Semantics*. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

- 28 Kolářová, Veronika (2014): Special valency behavior of Czech deverbal nouns. – In: Spevak, Olga (ed.): *Noun Valency*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 19–59.
- 29 Mackenzie, John Lachlan (1997): Nouns are avalent – and nominalizations too. – In: van Durme, Karen (ed.): *The Valency of Nouns*. Odense: Odense University Press, 89–118.
- 30 Meinschaefer, Judith (2003): Nominalizations of French psychological verbs. – In: Quer, Josep/Schroten, Jan/Scorretti, Mauro/Sleeman, Petra/Verheugd, Els (eds.): *Selected Papers from Going Romance*. Amsterdam: John Benjamins, 231–246.
- 31 Osenova, Petya (2014): Classifier noun phrases of the type N1N2 in Bulgarian. – In: Spevak, Olga (ed.): *Noun Valency*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 141–159.
- 32 Panevová, Jarmila et al. (2014): *Mluvnice současné češtiny. 2, Syntax češtiny na základě anotovaného korpusu*. Praha: Karolinum.
- 33 Panevová, Jarmila/Karlík, Petr (2017): Valence. – In: Karlík, Petr/Nekula, Marek/Pleskalová, Jana (eds.): *Nový encyklopedický slovník češtiny online*. Dostupné z <<https://www.czechency.org>>.
- 34 Park, Chongwon (2017): Review of Rochelle Lieber's *English Nouns: The Ecology of Nominalization*. – In: *Cognitive Linguistics* 28/4, 799–805.
- 35 Quirk, Randolph et al. (1985): *A Comprehensive Grammar of the English Language*. London & New York: Longman.
- 36 Resi, Rossella (2014): Noun phrasal complements vs. adjuncts. – In: Spevak, Olga (ed.): *Noun Valency*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, 161–182.
- 37 Ruppenhofer, Josef et al. (2016): *FrameNet II: Extended Theory and Practice*. Berkeley: International Computer Science Institute. Dostupné z <<https://framenet2.icsi.berkeley.edu/docs/r1.7/book.pdf>>.
- 38 Sæbø, Kjell Johan (2003): Valency and Context Dependence. – In: Ágel, Vilmos et al. (eds.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung. Dependency and Valency: An International Handbook of Contemporary Research*, Vol. 1. Berlin & New York: Walter de Gruyter, 814–819.
- 39 San Martín, Itziar (2009): Derived nominals from the nominal perspective. In: *Anuario del Seminario de Filología Vasca "Julio de Urquijo"* 43, 831–846.

- 40 Sláma, Jakub (2018): *The prepositional phrase with the preposition at as a valency complement of nouns*. Nepublikovaná diplomová práce. Praha: Filozofická fakulta Univerzity Karlovy.
- 41 Spevak, Olga (2014): Editor's foreword. – In: Spevak, Olga (ed.): *Noun Valency*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company, ix–xiii.
- 42 Tesnière, Lucien (1959): *Éléments de syntaxe structurale*. Paris: Klincksieck.
- 43 Thompson, Sandra/Hopper, Paul (2001): Transitivity, clause structure, and argument structure: Evidence from conversation. – In: Bybee, Joan/Hopper, Paul (eds.): *Frequency and the Emergence of Linguistic Structure*. Amsterdam: John Benjamins, 27–60.
- 44 Van Valin, Robert/LaPolla, Randy (1997): *Syntax, Structure, Meaning and Function*. Cambridge: Cambridge University Press.
- 45 Vater, Heinz (2003): Valency Potential and Valency Realization. – In: Ágel, Vilmos et al. (eds.): *Dependenz und Valenz. Ein internationales Handbuch der zeitgenössischen Forschung. Dependency and Valency: An International Handbook of Contemporary Research*, Vol. 1. Berlin & New York: Walter de Gruyter, 794–802.
- 46 Verhagen, Arie (2015): Grammar and cooperative communication. – In: Dąbrowska, Ewa/Divjak, Dagmar (eds.): *Handbook of Cognitive Linguistics*. Berlin & Boston: De Gruyter Mouton, 232–252.
- 47 Wierzbicka, Anna (1988): *The Semantics of Grammar*. Amsterdam & Philadelphia: John Benjamins Publishing Company.
- 48 Williams, Edwin (1991): Meaning Categories of NPs and Ss. – In: *Linguistic Inquiry* 22/3, 584–587.